

مکتبة
الهمّة

کتابخانہ ہیمنہ

سی بنچینہ کہ

وشہش بنچینہ کہ
وچوار بنہ ما کہ

شیخ

موحه ممہدی کوری عہ بدلولوہ ہاب

رحمۃ اللہ علیہ

لسی بنچینه که

و

شہش بنچینه که

و

چوار بنہ ماکہ

شیخ

موحه ممہدی کوری عہ بدولوهاب

الدولة الإسلامية
خلافة على منهاج النبوة

چاپی یه کهم
ذو الحجة 1438 ک

پیشہ کی

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله،
وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما بعد:
ئەو پەرتوکه ی ئیستا لەبەر دەستماندا یە
پەرتوکی شەشەمە لە زنجیرە ی (رسائل التوحید
الخالص) کہ الله تعالی بۆی ئاسان کردین
ئامادە ی بکەین وچاپی بکە یەن وבלاوی بکە ی نەو.
ئەم پەرتوکه سی پە یامی گرنگ لەخۆی
دەگریت ئەوانیش:

۱. سی بنچینە کە.

۲. شەش بنچینە کە.

۳. چوار بنەما کە.

هەمووشی نو سراوہ لەلایەن شیخ محمد
کوری عبدالوهاب^۱،
ئەو ش چەند پە یامیکی بەسودە ویۆیست

۱ پیشەوای نوێکەرەوہ محمد کوری عبدالوهاب کوری سولەیمان کوری عەلی تەمیمی نجدیە لە سالی ۱۱۱۵ کە لە شارۆچکە ی عوبەینیە لە دایک بووہ کە ئیستا دەکەوتتە باکوری ریا، وە لە سالی ۱۲۰۶ کۆچی دوا کردوہ (الله رحمی پێبکات و بیخاتە بەهەشتی پان و بەرینەوہ).

به باسکردنى وړونكردنه وهى ناكات، گړنگ‌ترين
 بنچينه‌كانى ته وحييد وئيمانى له خوگرتوه، له بهر
 نه وه قوتابيان سوربوون لسهر له بهر كړدى،
 زاناكان تيكوښاون بو خوینده وه وديراسه كړدى،
 وه راځه كاران كه وتونه ته مه له كړدن له قولايى
 وناوه رږكى واتاكانى، وه بلاوكرايه وه وچاپكرا له چهند
 چاپيك، وه الله تعالى به هويه وه گه لانيكى پاراست
 له شيرك وگومرايى، جا سوده كهى گشتگيربوو
 وه تيشكه كهى پروناكيه كهى پهرش وبونه كهى
 بلاوبويه وه، الله رحمت بركات به دانه ره كهى
 وبه چاكترين پاداشت پاداشتى بداته وه.

وه ئيمه ئاموژگارى ده كه ين به خویندنه وهى
 نه م په يامه به سود وچاكه؛ داوا ده كه ين
 له خویننه ره كه له بهرى بركات وله دهسته واژه كاني
 وردبيته وه، وكار به حوكمه كاني بركات، وخه لكى
 بانگ بركات بوى، هه روهك ده ليين كه به شداربن له
 چاپكردن وبلاو كړدنه وهى نه م په يامه وپه يامه كاني
 تر له ناو موسلمانان، تا بين به وانهى كه زانيان

وکاریان پیکرد و خه لکیان فیړکرد، جا به مه ش
 سه رکه وتنیکی گه وره به ده ست ده ینیت.
 وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین،
 وصلی اللہم وسلم علی نبینا محمد وعلی آله
 وصحبه أجمعین.

الدولة الإسلامية
 جمادی الأولى ۱۴۳۷ هـ

سٽ بنچينه كه

شیخ محمد کوری عبد الوهاب رحمۃ اللہ علیہ ده‌لِیت:

بزانه -الله ره‌حمت پیبکات- پیوِسته
له‌سه‌رمان که چوار باب‌ه‌ت فی‌رین و بی‌زانی‌ن:
یه‌که‌م: زانست، که‌برتی‌ه له ناسینی الله،
وناسینی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، وناسینی ئی‌سلام
به‌به‌لگه‌وه.

دوو‌ه‌م: کارکردن به‌م زانسته.

سییه‌م: بانگه‌وازکردن بو‌ئه‌م زانسته.

چواره‌م: ئارام‌گرتن له‌سه‌ر ئه‌م ئازارانه‌ی
دیته‌ ریگات.

به‌لگه‌ش فه‌رمایشتی الله تعالی: {وَالْعَصْرِ *
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ}.

شافعی رحمۃ اللہ علیہ ده‌لِیت: «ئه‌گه‌ر الله هیچ به‌لگه‌
ونیشان‌یه‌کی نه‌ناردبا بو‌ مرو‌فایه‌تی جگه‌ له‌م
سو‌ر‌ه‌ته، ئه‌وه‌ به‌سیان بوو.»

وه بوخاری رحمۃ اللہ علیہ بابیکی داناوه به ناوی:
 (زانست وزانین پیش گوته و کردار)، وه به لگه ش
 فه رمایشتی الله تعالی: {فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ}. واتا: (جا بزانه بیجگه له الله
 هیچ په رستراویکی راست نیه وه داوای لیخو شبوون
 بکه له په روه ردگار بو تاوانی خوټ).
 جا له نایه ته که دا زانست وزانینی پیش گوته
 وکردار خستوه.

بزانه - الله په حمت پیبکات - پیوښته له سهر
 هه موو موسلمانیکي پیاو وئافره ت که ئه م سی
 بابه ته بزانیټ وکاریان پیبکات:

یه که م: به راستی الله ئیمه ی به دیه پناوه
 ورپوزی پیداوین، وئیمه ی فه راموش نه کردووه،
 به لکو پیغه مبه ریکی بوناردوون، ئه وه ی گوپرایه لی
 بکات ده چیته به هه شته وه، وه ئه وه ش سهرپیچی
 بکات ده چیته دوزه خه وه

وه به‌لگه‌ش فه‌رمایشتی الله تعالی: {إِنَّا أَرْسَلْنَا
إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
رَسُولًا * فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا
وَبِيْلًا}.

دووهم: الله رازی نایبیت له عیباده‌تکردن
وپه‌رستنی داهیچ که‌سیک نه‌فریشته‌ی نزیک وه
نه پی‌غهمبه‌ران بکرینه هاوبه‌شی.

به‌لگه‌ش فه‌رمایشتی الله تعالی: {وَأَنَّ
الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا}.

سییه‌م: هه‌رکه‌سیک گو‌یرایه‌لی پی‌غهمبه‌ر
بکات والله به‌ته‌ن‌ها بپه‌رستی‌ت بو‌ی دروست نیه
که دو‌ستی‌ایه‌تی ئه‌وه بکات که دو‌ژمنایه‌تی الله
وپي‌غهمبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، جا هه‌رچه‌نده ئه‌و
که‌سه له‌نزیک‌ترین که‌س بی‌ت.

به‌لگه‌ش فه‌رمایشتی الله تعالی: {لَا تَجِدُ قَوْمًا
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمُ

بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ
حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}.

بزانه -الله رېنمونيت بکات بو گوپرايه لي
خوی- که رېنگای راستی ئاینی میله تی ئیبراهیم
ئه وهیه که الله بپه رستی به موخلیصی و نیازپاکی،
هه ر بوئه مه شه که الله فه رمانی به هه موو
خه لکی کردوه، وه به ده ییناون بو ئه وه، هه روه ک
الله تعالی ده فه رمویت: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ
إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}، وه مانای یعبدون: واتا به ته نها
بیپه رستن.

وه گه وره ترین شت که الله فه رمانی پیکردوه
ته وحیده: که بریتیه له په رستنی الله به ته نها
وهاوبه ش برپار نه دان بو ی، وه گه وره ترین شت
که قه ده غه ی کردوه: بریتیه له هاوبه شدانان له
هاوارکردن وودوعا وپارانه وه.

به لگه ش فه رمایشتی الله تعالی: {وَأَعْبُدُوا اللَّهَ
وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا}.

ئه گهر پیتگوترا: ئه و سئ بَنجینه چین که
پیوسته مرؤف بیانزانیّت؟

بَلَى: ده بیّت به نده پهروه ردگار وئاین
ویغهمبه ره که ی بناسیّت.

بَنجینه ی یه که م: به نده پهروه ردگاری بناسیّت.

ئه گهر پیت گوترا: کئ پهروه ردگارته؟
بَلَى: پهروه ردگاری من (الله) یه که من وهه موو
جیهانی پیگه یاندوه به نیعمه تی خوئی، وه ههر
ئه ویه رستراومه ویه رستراوی ترم نیه.

به لگه ش فه رمایشتی الله تعالی: {الْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ}، وه جگه له الله هه موو شتیک له م
جیهانه به ده پینراوه منیش یه کیکم له و جیهانه.

ئه گهر پیت گوترا: به چی پهروه ردگارت ناسی؟
بَلَى: به نیشانه و به لگه کان و به ده پینراوه کانی،

وه له ئایهت ونیشانه کانی شه و ورژ و خور و مانگه
وه له دروستکراوه کانی چهوت ئاسمانه کان و چهوت
چینی زهویه وه ئه وهشی که له نیوانیان دا ههیه.

به لگهش فه رمایشتی الله تعالی: {وَمِنْ آيَاتِهِ
الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ
تَعْبُدُونَ}.

وه فه رمایشتی الله تعالی: {إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ}.

(الرَّبُّ) په روه ردگار: په ستراره.

وه به لگهش فه رمایشتی الله تعالی: {يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ * الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ

بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ}.

ئىيىن كە ئىپىر ﷺ دەلىت: «هەر بەدىيىنەرى ئەم
شتانە شايستەى پەرستىن وبەندايەتى بۆكردنە».

وہ جوړه گانی عبادەت كە الله فەرمانى
پيكر دووہ وہك ئىسلام وئىمان وئىحسان
وہلەوانەش دوعا وترس وھىوا وپشت بەستن
وبەندايەتى الله لەبەترس وھىواوہ، وہ خشوع
وترسان لە الله، وہ پەشيمان بوونەوہ لەتاوان
وداواى يارمەتيكردن وپەناگرتن وھانا بردن
وسەربېرىن ونەذر وجوړى تر لەجوړه گانی
عبادەت كە الله فەرمانى پيكر دووہ، ھەمووى بۆ
الله تعالى يە.

وہ بەلگەش فەرمايشتى الله تعالى: {وَأَنَّ
الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا}.

جا هەر كەس يەك يەك يەك لەمانەى باسکران
بۆ جگە لە الله ئەنجامبەدات ئەوہ موشرىك
وكافرە.

وه به لگه ش فه رمایشتی الله تعالى: {وَمَنْ يَدْعُ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ}، وه فه رموده ی:
«الدُّعَاءُ مَعَ الْعِبَادَةِ» واتا: دوعا کرۆکی (په رستش)
عیباده ته.

وه به لگه ش فه رمایشتی الله تعالى: {وَقَالَ
رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ}.

وه به لگه ش بو ترس فه رمایشتی الله تعالى:
{فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِيَّائِي كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}.

وه به لگه ش بو هیوا فه رمایشتی الله تعالى:
{فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا
يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا}.

وه به لگه ش بو پشت به ستن فه رمایشتی الله
تعالى: {وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}، وه

فهرمایشتی الله تعالی: {وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ}.

وه به لگهی عبادہ تکردن به هیوا و ملکہ چی وترسه وه بو الله فهرمایشتی الله تعالی: {إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ}.

وه به لگهی ترس فهرمایشتی الله تعالی: {فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ}.

وه به لگهی گهرانه وه فهرمایشتی الله تعالی: {وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ}.

وه به لگهی داوای یارمه تیکردن فهرمایشتی الله تعالی: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}، وه له فهرموده ی: «إِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعْنِ بِاللَّهِ»، واتا: نه گهر داوای یارمه تیت کرد ته نه له الله داوا بکه.

وه به لگهی په ناگرتن فه رمایشتی الله تعالی:
 {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}، وه فه رمایشتی الله تعالی:
 {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}.

وه به لگهی هانا بردن فه رمایشتی الله تعالی:
 {إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
 بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ}.

وه به لگهی سه ربړین فه رمایشتی الله تعالی:
 {قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ...} تا کو تای ئایهت، وه
 له سونه تدا هاتوو: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ»،
 واتا: نه فرینی الله له سه ر ئه و که سه که بو غه یری
 الله ئاژهل سه رده بریت.

وه به لگهی نه ذر (له خوگرتن) فه رمایشتی
 الله تعالی: {يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
 مُسْتَطِيرًا}.

بڻجڻهه ڏووهه: ناسيني ٿايني ئيسلام به به لڳهه وه.
 ٽه وڻيش: برتتیه له نواندن ملڪه چي بو الله
 به ته وحيد، په يوه سٽبون پټيه وه به گوڙايه ٿي
 ڪردن، خو به ريكردن له شريك وٽه هله كه ي.
 ٽه وهش سي پله ي هه يه: (ئيسلام وئيمان
 وئيحسان)، هه ر پله يه ك له مانه چهند پايه ييكي
 هه يه.

پله ي به كه م: ئيسلام.

جا پايه ڪاني ئيسلام پئنجن: شايه تي دان به (لا
 اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ)، نوڙ ڪردن،
 وزه ڪات دان، وږوڙو ڳرتن، وحه جڪردني مائي
 الله.

به لڳهه شايه تمان: {شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}.

وه مانا كه ي: هيچ په رستراويكي به حه ق نيه
 جگه له الله.

(لا إِلَهَ) هه موو ئه وانهی که جگه له الله
ده په رسترین به درۆی ده خاته وه.

(إِلَّا الله) جیگیرکردنی عبادەتی تەنها بۆ الله
وشەریک بریارنە دان بۆی، هه روهك هاوبه شی نیه
له موک و ده سه لات.

وه راقه که ی الله تعالی لیږده دا رونی ده کاته وه
وده فه رمویت: {وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي
بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ * إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
* وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ}،
واتا: (ئەو کاتە بیهێنەو یاد کە ئیبراهیم بە باوکی و
هۆزە که ی خۆی گوت: بە راستی من دوو ره په ریزم
وبه ریم له و شتانه ی که ئیوه ده په رستن * جگه
له و زاته ی که دروستی کردووم، هه ر ئه ویش
رینموویم ده کات و ده مخاته سه ر پێگه ی راست و
دروست * ئه وسا ئیتر ئه و به رنامه ی ته وحیده ی
هیشته وه بۆ هۆز و گه لانی دوا ی خۆی، بۆ ئه وه ی

ئەوانیش بگەرپنەوہ بو سەر ئەو بیروباوەرہ
راستە).

وہ فەرماشتی: {قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا
إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ
وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ}. واتا: (ئەو محمد ﷺ بلی: ئەو ئەوانەو
کتیبتان بو رەوانەکراوہ وەرە بە دەم بانگەواز
وبەرنامە یە کەوہ کە هاوبەش وهاوسەنگە لە
نیوان ئیمەش و ئیوہشدا (ئەویش ئەمە یە):
جگە لە (اللہ) کەسی تر نە پەرستین، هیچ جوړە
هاوہ لیک بو بریار نە دەین، هیچ لایە کمان لاکە ی
ترمان (بە پیرۆز و فەرمانرەوا دانە نیین) لە جیات ی
ئەو زاتە ونە پەرستین (خو ئەگەر لەم بانگەوازدا)
سەرپێچیان کردو گوئیان پینەدا، ئەوہ پێیان
بلی: کە ئیوہ بە شایەت بن کە ئیمە موسلمانین
وملکە چی فەرمانی پەروەردگارین) وە بە لگە ی

شایه‌تومانی (محمداً رسولُ الله) فه‌رمایشتی الله تعالی: {لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ}.

وه مانای شایه‌تومانی (محمداً رسولُ الله): گوپرایه‌لی کردنه بؤئه‌وه‌ی که فه‌رمانی پیی کردووه، وه‌به‌راست دانانی ئه‌وه‌ی که ئه‌و هه‌والی پیداوه به‌راستی بزانیته، دورکه‌ویه‌وه له‌وه‌ی که ئه‌و قه‌ده‌غه‌ی کردووه، وه الله به‌م جوّره بپه‌رستریته که ئه‌و دایناوه.

وه به‌لگه‌ی نوپژ وزه‌کات وپاقه‌ی ته‌وحید، فه‌رمایشتی الله تعالی: {وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ}.

وه به‌لگه‌ی رۆژوو فه‌رمایشتی الله تعالی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}.

وه به لگه ی چه ج فه رمایشتی الله تعالی: {وَلِلَّهِ
عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ}.

پله ی دووهم: ئیمان.

ئه ویش چه فتاو ئه وهنده لقه یه، به رزترینیان
گوتنی (لا إله إلا الله) یه، که مترینیان لابر دنی
ئازار وزیان به خشی که له سه ر پښگای خه لکی، وه
شه رمیش لقی که له ئیمان.

پایه کانی ئیمان: باوهر بی نی به الله و
فریشته کانی وکتی به کانی وپیغه مبه ره کانی وپروژی
دوایی و باوهر بی نی به قه دهر به چاکه و خراپه یه وه.

وه به لگه ی ئه م شه ش پایه یه فه رمایشتی الله
تعالی: {لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ

وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ}.

وه به لگه ی قه ده ریش فه رمایشتی الله تعالی:
{إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ}. واتا: (ئیمه هه موو
شتیکمان دروستکردوه به قه ده ر).

پله ی سه به م: الإحسان.

یه ک پایه یه، ئه ویش: ئه وه یه که الله بپه رستی
وه ک ئه وه ی که ئه و بپینی ئه گهر تۆیش نه یبینی؛
ئه واهه راستی ئه و تۆ ده بینیت.

به لگه ش فه رمایشتی الله تعالی: {إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ}، وه فه رمایشتی:
{وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ} * الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ
* وَتَقْلُبُكَ فِي السَّاجِدِينَ * إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ}،
وه فه رمایشتی: {وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ
قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ
تُفِيضُونَ فِيهِ...} تا کو تای ئایه ت.

وه به لڱه ش له سونه ت: فهرموده
به ناوبانگه كه ي جو برائيله كه عومهر ﷺ
ده يگيرپښته وه ده لښت:

ئيمه رږڅيک لای پيغه مبه ر ﷺ دانيشتبووين،
کاتيک پياويک هات که جليکي زور سپي له به ردابوو
وه قرڅي زور رهش بوو، هيچ کاريگه ري که شت
وسه فه ري به سه ره وه نه بوو، وه هيچ يه کيک
له ئيمه نه يده ناسي.

تا دانيشت لای پيغه مبه ر ﷺ چوکی به چوکی
ئه و وه نا، وه ناو له پي خسته سه ر رانه کاني وگوتي:
ئه ي موحه مه د هه وائلم پيښده له سه ر ئيسلام؟
پيغه مبه ر ﷺ فهرموي: «ئيسلام: ئه وه يه
شايه دي بده ي به (لا اِلهَ اِلا اللهَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ
الله)، نوښر بکه ي، وزه کات بده يت، ورږوړووي
ره مه زان بگريت، حه جي مائي الله بکه ي ئه گهر
توانات هه بوو».

گوٽی: راستتکرد.

ئیمه ش سه یرمان پیمات پرسیری لی دهکات
وده لیت راستتکرد!

گوٽی: هه وائلم پئیده ده باره ی ئیمان؟
فه رموی: «باوهر بیئی به الله و فرشته گانی
و کیتابه گانی و پیغه مبه ره گانی و رۆژی دواپی،
وه باوهر پیئی به قه دهر به چاکه و خراپه یه وه».
گوٽی: راستتکرد.

گوٽی: ده سا هه وائلم پئیده له سه ر (الإحسان)؟
فه رموی: «ئه وه یه که الله بپه رستی وهک
ئه وه ی که ئه و ببینی ئه گهر تۆیش نه یبینی؛ ئه و
به راستی ئه و تۆ ده بینیت».

گوٽی: که واته هه وائی رۆژی دواپی پئیده؟
گوٽی: «پرسیار لی کراو له م باره یه وه زانتر نیه
له پرسیار که ر».

گوتی: هه وائِم پَیبدِه ده رباره ی نیشانه کانی؟
 فه رموی: «ئَه وه ی که مندال به چاوی
 خزمه تکار سه یری دایک و باوکی بکات، وه پِیخاوس
 و پروت و ره جال و شوانی مه ر و مالّات خانوو و کوّشک
 و ته لار به رزبکه نه وه».

عومه ر گوتی: پاشان پیاوه که رۆیشت، منیش
 ماوه یه ک مامه وه ﷺ فه رموی: «ئایا ده زانی
 پرسیار که ر کیبوو؟».

گوتم: الله و ره سوله که ی ده زانی و زانان ترن!
 فه رموی: «ئَه وه جو برائیل بوو هاتبوو کارو
 باری ئاینه که تان فی ر بکات».

بنچینه ی سییه م: ناسینی پیغه مبه ره که تان

محمد ﷺ

ئه ویش موحه مه دی کوری عبد الله کوری
 عبدالمطلب کوری هاشم، وه هاشمیش له
 قوره شیه، وه قوره شیش له عه ره به، وه عه ره بیش
 له وه چه ی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم خه لیله
 (سه لات و سه لام له و له پیغه مبه رمان بیت).
 ته مه نی شه ست و سی سال بووه، چل سالی
 پیش پیغه مبه رایه تی بوه، وه بیست و سی سالی
 پیغه مبه ر و نیرداوی الله بووه.

بوته پیغه مبه ر به نایه تی (اقرأ)، به
 نایه تی (المُدَّثِر) بوته نیرداوا.
 له مه ککه له دایک بوه، هیجره تی کردوه بو
 شاری مه دینه.

الله ناردویه تی وهک ئاگادار که ره وه یهک
 له شیرک، وبانگه واز کردن بو ته وحید.

وه به لگه ش فه رمایشتی الله تعالى: {يَا أَيُّهَا
الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ * وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ *
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ}.

وه مانای (قُمْ فَأَنْذِرْ): خه لک ئاگادار ده کاته وه
له شیرک و بانگی خه لکی ده کات بو ته وحید، (وَرَبَّكَ
فَكَبِّرْ) واتا: الله به گه وره دابنی به هوئی ته وحید،
(وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ) واتا: کرده وه کانت له شیرک
پاکبکه وه، (وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ)، واتا: واز له خوئیان
وبته کانیان بیینه و خوئیان لیبه ری بکه.

ده سال بانگه وازی بو ته وحید کرد، دواى
ده سال به رزکرایه وه و شه وره وى پیکرا، وپینج
نوئیژی له سه ر واجبکرا، له مه ککه ماوه ی سئ
سال نوئیژی کرد، دواى ئه وه فه رمانی پیکرا کوچ
بکات بو شارى مه دینه.

هیجره تکردن: بریتیه گواستنه وه له خاکی
شیرک بو خاکی ئیسلام، وه هیجره ت واجبه له سه ر

موسلمان له خاکی شیرکه وه بو خاکی ئیسلام، وه
ئه وه ش ده مینیتته وه تا رۆژی دواپی.

به لگه بو ئه مه فه رمایشتی الله تعالی: {إِنَّ
الَّذِينَ تَوْفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا * إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً
وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا * فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفُوَ
عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًَا غَفُورًا}.

وه فه رمایشتی: {يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ
أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ}، به غه وی ﷺ
ده لیت: «هۆکاری دابه زینی ئه م ئایه ته: له سه ر ئه و
موسلمانانه بوو که له مه ککه بوون وه یجره تیان
نه کردبوو، جا الله به ناوی باوه ردار بانگی کردن».
وه به لگه ش له سه ر ه یجره ت له سونه تدا
ئه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: «کوچکردن
ته واو نابیت تاوه کو توبه ته واو نه بیت، وه ته وبه ش

كۆتايى نايەت تا خۆر لە رۆژئاواوە ھەلنەيەت».

جا كاتىك لەمەدينە جيگير بوو فەرمانى بەشەرائىعەكانى تىرى ئىسلام كرد، وەك زەكات و پۆژوو و حەج و جىھاد و بانگ، و فەرمان كردن بەچاكە و پىگىر كردن لە خراپە، و جگە لەمانەش لە شەرائىعەكانى ئىسلام.

كە ئەمە دەسالى خاياند، دواى ئەو پىغەمبەر ﷺ كۆچى دواى كرد، وە ئاينەكەى ماوەتەو وە ئەو ئاينەكەى تى، ھىچ خەيرىك نى ئىلا پىشانى ئومەتى داو، وە ھىچ شەرىك نى ئىلا ھۆشدارى داو لى.

و ئەو چاكەيەى كە پىشانى داو: تەو حىد و ھەموو ئەو شتانەيە كە اللە پىي خوشەو رازىە پىي، وە ئەو خراپەيەش كە ھۆشدارى داو لەسەرى: شىرك و ھەموو ئەو شتانەيە كە اللە پىي ناخوشە و رازى نى پىي.

اللہ ناردویہ تی بو ہموو خہ لک،
گوپرایہ لیکردنی ئادہ میزاد و جنو کہی واجب کردوہ
بو ی.

به لگه ش فه رمایشتی الله تعالى: {قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا}.

وه الله ئاینی به و ته و او کردوہ.

وه به لگه ش فه رمایشتی الله تعالى: {الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا}.

وه به لگه ش له سهر مردنی ﷺ فه رمایشتی
الله تعالى: {إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ * ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ}.

وه خه لک ئه گهر مردن زیندوو ده کرینه وه.

وه به لگه ش فه رمایشتی الله تعالى: {مِنْهَا
خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى}،
وه فه رمایشتی الله تعالى: {وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

نَبَاتًا * ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا}.

وه دواى زيندووبونه وهش لپرسينه وهيان له گه ل ده كړيت، پاداشتي كرداره كانيان ده دريټه وه. وه به لگه ش فه رمايشتي الله تعالى: {وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى}.

نه وهش زيندووبونه وه به درو بخاته وه كافره. وه به لگه ش فه رمايشتي الله تعالى: {زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبُّونَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ}. وه الله هه موو پيغه مبه راني نارد وه به مزگيني دهرو وترسينه ر.

وه به لگه ش فه رمايشتي الله تعالى: {رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا}.

يه كه ميان نوحه ﷺ وه كوتايان موحه ممه ده ﷺ.

وه به لگه ش له سهر ئه وهی که سهره تاکه یان
نوحه ﷺ فه رمایشتی الله تعالى: {إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ}.

وه هه موو ئومه تیك الله پیغه مبه ری بو ناردوه
له نوحه وه تا موحه ممه د، فه رمانیان پیده کات
به په رستی الله تعالى به ته نهایی، وه ریگریان
لیده کات له به ندایه تی بو تاغوت.

وه به لگه ش فه رمایشتی الله تعالى: {وَلَقَدْ
بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ}.

وه الله کوفرکردن به تاغوت و باوه رهینان به
(الله) ی واجب کردوه.

ئیبین قهیم ﷺ ده لیت: «تاغوت: ئه وهیه که
به نده سنوری خو ی ببه زینیت له په رستراو یان
شوینکه وتن یان گوپرایه لی به رفه رمانکردن».

و تاغوته کان زۆرن، وه سهره کیه کانیا ن پینجن:

۱. (ئیبلیس) شهیتان (نه فره تی) (الله)

له سه ري (٧٦).

٢. كه سيك بيه رستريت ورازي بيت.

٣. كه سيك خه لك بانگ بكات بو په رستني
خوي.

٤. كه سيك بليت شتي ناديار (غيب) ده زانم.

٥. كه سيكي حوكم به غه يري قورئان بكات.

وه به لگه ش فه رمايشتي الله تعالى: {لَا إِكْرَاهَ
فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ}، وه
ئه مه ش ماناي (لا إله إلا الله) يه.

وه له فه رموده دا هاتووه: «سه ري ئه م ثاينه
ئيسلامه، وكوله گه كه ي نويژه، وه چله پويه ي
جيهاد وتي كووشانه له پيناو الله».

والله أعلم.

وصلَّى الله على محمدٍ وآله وصحبه وسلّم.

شہش بنچینہ کہ

شىخ موحەممەدى كورى عبد الوهاب رحمۈللىھى:

لەسەيرتىنى سەير وسەمەرەكان، وہ لە
گەورەترین بەلگە ونیشانەكان لەسەر توانای
پاداشای زال وبەدەسەلات شەش بىنچىنەيەكەوا
اللہ تعالى زۆر بە ئاشكرا پونى كردۆتەوہ بو ھەموو
خەلکی لەسەروى گومانى گومانكاران، سەرەراى
ئەوہش زۆرىك لە زیرەك و بىرمەندەكانى جىھانى
ئادەمىزاد تيايدا كەوتونەتە ھەلەوہ تيايدا تەنھا
كەسانىكى كەم نەبىت!

بىنچىنەيەكەم: پەرستنى اللہ تعالى
بەتەنھا وبەدلسۆزى وہ بەبى ھاوہل بۆدانان، وہ
پونكردنەوہى دژەكەى كە برىتيە لە ھاوہل دانان
بو اللہ، وہ زياترىنى قورئان لەسەر پونكردنەوہى
ئەم بنەمايە جەختى كردۆتەوہ بەجۆرەھا شىوہ،
كەوا كالفامترىنى خەلکی تىيدەگات!

پاشان دواى ئەوھى زۆرپەى ئومەت چى
 بەسەرھات لەوھى بەسەرپھات لەوھى شەيطان
 ئىخلاص و دىسۆزى لە بەكەم دانانى پياوچاكان و
 كەمتەرخەمى لە مافەكانيان پيشان دا، وە ھاوھل
 دانان بۆ (اللە) ش لە خوشەويستى پياوچاكان
 وشوئىنكەوتنىيان دەرخت بۆيان!

بىچىنەى دووھم: اللە فەرمانى كردوھ
 بەكۆبونەوھ لەسەر ئاين وە قەدەغەى كردوھ
 پەرتەوازە بون تيايدا، اللە ئەمەى بەجۆرىكى وا
 رپوونكردۆتەوھ كەوا خەلكى سادە تىي دەگات، وە
 لىي قەدەغە كردوين وەك ئەوانەى پيش خۆمان
 بين كەپەرتەوازە و ناكۆك بون پاشان تياچوون،
 وە فەرموئەتى كەوا فەرمانى كردوھ بەموسلمانان
 لەسەر ئاين كۆبىنەوھ و لىي قەدەغە كردون
 تەفرەقە بكەن تيايدا، وە سوننەتىش ئەمە زياتر
 روندەكاتەوھ وە ئەوھى ھىناوئەتى لەبارەيەوھ لە
 سەيرترىنى سەير وسەمەرەكانە.

پاشان كارگەيشتە ئەۋەى تەفەرەقە كىردن
لەبنەماكانى ئاين بىت ۋە عىلم ۋە تىگەيشتن لەئاين
بىيتە لقەكانى، ۋە كۆبۇنەۋە لەسەر ئاين بەۋتەى
زەندىق ۋە شىت لەقەلەم بەردى!

بىنچىنەى سىيەم: بەراستى لەتەۋاۋىتى
كۆبۇنەۋەى مۇسلمانان بىرتىيە لەگوئىبىستى
ۋگوئىرايەلى بۇ ھەر كەسىك كە بوۋە پىشەۋا
ۋئەمىر لەسەرمان، تەننەت ئەگەر بەندەيەكى
حەبەشىش بىت، اللە ئەمەى بەشىۋەيەكى
بەربلاۋ ۋ تەۋاۋ ۋە بەجۆرەھاشىۋەى رۇنكىردنەۋەى
شەرى ۋ (قەدەرى) رۇن كىردۆتەۋە.

پاشان ئەم بىنچىنەيە ۋاى لى ھاتوۋە لاي زۆربەى
ئەۋانەى بانگەشەى عىلم ۋزانست دەكەن
نەزانرى چ جاي كىردەۋە پى كىردنى!

بىچىنەى چوارەم: پرونکردنەوہى زانست و زانايان
 وە شەرع وشەرعناسان، وە پرونکردنەوہى ئەوانەى
 خۆيان دەچوینن پييان وە لەوانيش نين، اللہ ئەم
 بنەمايەى لە سەرەتای سورەتى (بەقەرە) پرون
 کردۆتەوہ فەرمويەتى: (يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا
 نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ
 بِعَهْدِكُمْ) [ئايەتى: ٤٠] تا ئەفەرموى: (يَا بَنِي
 إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي
 فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ) [ئايەتى: ٤٧].

ئەوہى زياتر پرونى دەکاتەوہ ئەو دەقە زۆرانەيە کە
 لەسۆنەت دا ھاتوہ زۆر بەراشکاوى کە پروونە بۆ
 کەسێکى سادە وکالفام.

پاشان ئەمە وای لى ھاتووە بوەتە نامۆترینى
 شتەکان! وە زانست و فیکە بۆتە بیدعە و
 گومرايیەکان!

ئەوہى باشتريە لەناو ئەواندا و بەلای
 ئەوانەوہ، ئەوہ ھەقى بەباتل داپۆشیوہ.

ئەو زانستەي كە اللە پيويستى كىردوھ لەسەر
 دروستكراوھكان وستايشى كىردوھ واى لىھاتووھ كە
 ھەركەسىك بىلەيت بەزەندىق وشەيت ناودەبرەيت،
 وھ ئەو كەسەشى ئىنكارى و دژايەتى كىردەيت وھ
 كىتاب و نوسراوى لەھۆشياركىردنەوھ و نەھى لى
 كىردنى دانابەيت ئەوھ زانا وتىگەيشتوھ!

بىنچىنەي پىنجەم: رۆنكىردنەوھى اللە تعالى
 لەبارەي ئەو كەسانەي دۆستى ئەون وجىاوازى
 كىردن لەنىوان ئەمان و ئەوانەي خويان دەچوئىن
 پىيان لەدوژمنانى اللە وھ مونافىق و خراپەكاران.

وھ لەم بابەتەدا ئەم ئايەتەي سۇرەي (آل
 عمران) بەسە ئەويش فەرمايشتى: {قُلْ إِنْ كُنْتُمْ
 تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ} تا كۆتايى
 ئايات، وھ ئايەتىك لە سۇرەتى (مائىدە) ئەويش
 فەرمايشتى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ
 عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ}

وہ ئايەتتىكى سۈرەتى (يونس) ئەۋىش فەرمايشتى:
 {أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ}.

پاشان كار وای لی هاتووہ لای زۆربەى ئەوانەى
 بانگەشەى زانست دەكەن و كە پېنمايى كارانى
 خەلك و پارىزەرانى شەرىعەتن، وە وای لىهاتووہ
 كە دۆست وئەولياكانى پەرورەدگار ئەوانەن كە
 وازيان لە شوینكەوتنى پىغەمبەران هیئاوہ، وە
 ھەر كە سىكیش شوینكەوتەیان بىت لەوان نییە!
 وە پىویستە وازبەیندرىت لە جىھاد، ئەوہى
 جىھاد بكات لەدۆستانى اللە نین!

وہ پىویستە وازبەیندرىت لە باوہر وتەقوا،
 ئەوہى پەيوەست بوو بە باوہر وتەقواوہ،
 لەدۆستانى اللە نین!

ئەى پەرورەدگارا داواى لىخۆشبوون
 وپاراستنت لىدەكەین، تۆ بيسەرى نزاكانى.

بىنچىنەى شەشەم: رەتكردنه وهى
 ئەوشوبەهەيهى كە شەيتان دايناوه بۆ وازەينان
 لەقورئان و سونەت و شوينكەوتنى بىروبۆچون و
 ھەواو ئارەزوھ جىاوازەكان.

ئەويش: بەو بيانوهى كە قورئان و سونەت
 نايزانن تەنھا كەسانى موجتەھىدى رەھا نەبىت!
 موجه تەھىدىش وەسف كراوه بەئاوا وئاوا،
 كۆمەلە وەسفىك كە دەگونجى لە ئەبوبەكر
 وەومەريش بوونيان نەبىت، بۆيە كە ئينسان
 بەوشىوہيه نەبوو، ئەوا پىوستە لەسەرى پشتى
 تىبكات بەبى گومان و دوو دلى، وە ئەوہى ھىدايەت
 لەقورئان و سونەت وەربگرى ئەوہ يان زەندىقە
 يان شىتە بەھۆى دژوارى تىگەيشتيان!

پاك و بىگەردى و سوپاس بۆ اللە كەچەند
 ئاشكرا و رونى كردۆتەوہ لەشەرع و لەقەدەر وە
 لە دروست كردن و فەرمانى دا لە رەتكردنه وهى

ئەم شۈبھە نەفرىن لى كراۋە بەچەندىن روو كە
 گە يىشتۈە بەسنورى پېۋىستىيە گىشتىيە كان بەلام
 زۆربەي خەلكى نازانن {لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} * إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا
 فِيهِ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ * وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ
 أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا
 يُبْصِرُونَ * وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا
 يُؤْمِنُونَ * إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ
 بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ}. واتا: (سۈيىند
 بە اللە بە راستى برپارى اللە هاتەدى لەسەر
 زۆربەيان كە دۆزەخ پردهكەين لىيان، لەبەر
 ئەو بە باوەر ناهيىن (بەھۆى سەرسەختى وگوئ
 نەگرتىيانەو) * بە راستى ھەر دەلىيت ئىمە كۆت
 وزنجىرمان كردۆتە گەردنىان و لەژىر چەناگەيان
 توندكراۋە وبە ناچارى سەريان بەرز راگىراۋە و
 ئەم لاو ئەولايان پىناكرىت وبەرپىي خويان نابىنن
 * ھەروەھا بەربەستمان لە بەردەميانەو و لە
 پىشتيانەو داناو، پەردەشمان ھىناۋە بەسەر
 چاوياندا (مەبەست ئەو بەربەستانەشە كە
 لە دەروونياندا ھەيە و نايەلىت رىگەي راست
 بدۆزنەو) ئىتر ئەوانە حق و راستى نابىنن

* ئەوانە چۈنىيەكە بۆيان، بېداريان بىكەيتەوۋە يان
 بېداريان نەكەيتەوۋە، ھەر باۋەرنەھيىن * بېگومان
 تۆتەنە دەتوانىت ئەوانە بېدار بىكەيتەوۋە كە
 شويىنى قورئان وبەرنامەى اللە كەوتوون، لە
 پەنەنەشدا لە اللە دەترسن، بەو ھۆيەوۋە مژدەى
 لىخۆشبوون وپاداشتى بايەخدار وبەنرخ بدە بەو
 جۆرە كەسانە).

لە كۆتايى، والحمدُ للهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.
 ۋە درود وسەلام لەسەر سەردارمان
 موخەممەد وئالەكەى ۋھاۋەلانى تا پۇژى دوايى.

چوار بنه ماكه

شیخ محمدی کوری عبدالوهاب رحمۃ اللہ علیہ ده لیت:

داواکارم له په روه ردگاری که یم خاوه نی
 عه پشی که وره که له دونیا و دواړوژ پشتگیریت
 بکات، وه بتکات به که سیکی موباره ک بو هر
 کوپیه ک بویت، وه له م که سانه ت بگپرت که
 نه گهر پیاندره سوپاسگوزاری بکه ن، وه نه گهر
 تاقیکرایه وه نارامبگرت، وه نه گهر تاوانی کرد
 داوای لیخو شبوون بکات، جا به راستی نه م سئ
 شته ناویشانی به خته وهرین.

بزانه -الله رینمونیت بکات بو گوپرایه لی
 خوی:- که رپبازی پاکی ئیبراهیم نه وه یه که ته نها
 الله بپه رستی به موخلیصی له سه ر ئاینه که ی نه و
 بیت، هه روه ک الله تعالی ده فهرمویت: {وَمَا خَلَقْتُ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}. واتا: (من جنوکه
 وئاده میزادم ته نها بو نه وه دروست کردوه که من
 بپه رستن (ته وحید).

جا که زانیت الله بۆپهرستنی خوئی تۆی
 به دیهیناوه؛ جا بشزانه: که به ندایه تی پی
 ناگوتریت به ندایه تی مه گهر ته وحیدی له گه
 بیت، ههروهک چون نوێر بی دهستنوێر پی
 ناگوتریت نوێر، ئه گهر شیرک چوو به ندایه تی
 خراپی دهکات وهک ئه و یه کیك له وانه ی که
 دهستنوێری دهشکینیت له کاتی بوونی دهستنوێر
 و پاکیه تی.

جا که زانیت ئه گهر شیرک تیکه لی عیبادت
 بوو خراپی دهکات و کرداره کان هه لده و شینیت هه
 وخواوه نه که ی به هه می شه یی له دۆزه خ ده هی لیت هه
 ئه و ابوت دهرده که ویت و ده زانی که گرنگترین شت
 که بیزانی ئه مه یه، به لکو الله رزگارت بکات له م
 تۆره که شیرک بریار دانه بو الله که الله دهر باره ی
 ده فهرمویت: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ
 مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ}. واتا: (به راستی الله خوش
 نابیت له شیرک دانان بۆی و خوش ده بیت له غه یری

ئه مه بو ههركه سيك كه خوئ مه به ستي بيٽ).
 ئه وهش به زانيئي چوار بنه مايه كه الله
 له قورئان باسي كردوه:

بنه ماي يه كه م: ئه وه بزاني كه كافران ئه وان هئ
 كه پيغه مبه ر ﷺ جهنگي كردن دانيان دهنا به وهئ
 كه الله به دهيننه ر وبه رپوه به ري گهردونه، به وهش
 نه بوون به موسلمان و به لگهش فه رمايشتي الله
 تعالى: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ
 يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ
 وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ
 اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}.

بنه ماي دووهم: كافران دهليين: بانگي ئه و
 بتانه ناكهين وروناكهينه ئه وان ته نها له بهر
 ئه وه نه بيٽ نزيكمان بكاته وه له الله وتكامان بو
 بكه ن، وه به لگهئ نزيكيش فه رمايشتي الله تعالى:
 {وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا

لِيَقْرَبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ}.

وه به لگه‌ی تکا کردن فه‌رمايشتی الله تعالى:
{وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ}.

وه شه‌فاعه‌ت وتکا کردن دوو جوړه:
تکا وشه‌فاعه‌تی نه‌ويستراو (وه‌نه‌گیراو)، وه
شه‌فاعه‌تی جی‌گیر وسه‌لمی‌نراو:

شه‌فاعه‌تی وه‌نه‌گیران: ئه‌وه‌یه که داوای
بکه‌ی له‌غه‌یری الله له‌ شتانی‌ک که جگه‌ له‌ الله
توانایان نیه بیکه‌ن، وه به‌لگه‌ش فه‌رمايشتی الله
تعالی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ}.

وه شه‌فاعه‌تی جی‌گیر: ئه‌وه‌یه که داوا ده‌کړیت
له‌ الله، وه الله به‌ شه‌فاعه‌ت به‌خشین پایه‌به‌رز

وشكو داره، وه ئه وكه سه ش كه شه فاعه تي لي قبول
 ده كريت: وه كه سه يه كه الله دواي ئيزني خوي
 له وته وكرداري رازي ده بيت ههروهك فه رمايشتي
 الله تعالى: {مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ}.

بنه ماي سييه م: پيغه مبه ر ﷺ به سه ر
 خه لكانيك راگه يشت كه جياواز بوون له
 عيباد ته كانيان، هه يانبوو فريسته ي ده په رست
 وه هه يان بوو پيغه مبه ران و پياوچاكانى ده په رست،
 وه هه يانبوو كه به رد وداري ده په رست، وه هه يانبوو
 كه خوړ ومانگي ده په رست، وه پيغه مبه ر ﷺ
 جياوازي نه كرد له نيوانياندا و جهنگي هه مووياني
 كرد، وه به لگه ش فه رمايشتي الله تعالى: {وَقَاتِلُوهُمْ
 حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ}.

وه به لگه بو په رستني خوړ ومانگ فه رمايشتي
 الله تعالى: {وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ
 وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ}.

وه به لگه بۆ په رستنی فریشته فه رمایشتی الله
 تعالى: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ
 أَرْبَابًا}.

وه به لگه بۆ په رستنی پیغه مبه ران فه رمایشتی
 الله تعالى: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ
 قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ
 سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ
 كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
 مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ}.

وه به لگه بۆ په رستنی پیاوچاكان فه رمایشتی
 الله تعالى: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ
 الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ
 عَذَابَهُ...} تا کو تایی نایه ت.

وه به لگه بۆ په رستنی به رد ودار فه رمایشتی
 الله تعالى: {أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ
 الْأُخْرَى}.

وه فەرمودەى ئەبو واقدى لەشى ﷺ گوتى: لەگەڵ پيغه‌مبەر ﷺ دەرچووين بۆ حونەين وه ئيمه نوێ بووين بۆ ناسيني کوفر، موشريکه‌کان دەرختيکیان هەبوو چەکه‌که‌نيان پييدا هەلده‌واسى، پي دەرگوترا: (ذات أنواط)، جا ئيمه‌ش به‌لاى ئەم دەرخته‌ تپه‌رين گوتمان: ئەى پيغه‌مبەر ﷺ بۆچى دەرختيکی ئاوا بۆ ئيمه‌ بريار نادەى هەروەك چۆن ئەوان ئەو دەرخته‌يان هەبوو پيغه‌مبەر ﷺ فەرموى: «سویند به‌وه‌ى گيانى منى به‌ده‌سته‌ ئەوه‌تان گوت که به‌نى ئيسراييل گوتيان به‌موسا: {اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ} قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ} واتا: (گوتيان ئەى موسا هەروەك ئەو په‌رستراوانه‌ى ئەوان تۆيش په‌رستراويکمان بۆ دابنئ، موسا فەرموى: به‌راستی ئيوه‌ گەليکى نه‌فامن)».

بنه‌مای چواره‌م: موشریکه‌کانی رۆژگاری
 ئی‌مه سه‌سه‌خت‌تر وتوند‌ترن له‌چاو موشریکانی
 پێشوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موشریکه‌کانی پێشوو
 له‌کاتی خوشگوزهرانی شه‌ریکیان بریارده‌دا بۆ الله
 و له‌کاتی ناخۆشی دلیان له‌شیرک پاک‌ده‌کرده‌وه،
 به‌لام موشریکه‌کانی ئه‌م رۆژگاره‌ی ئی‌مه‌ شیرکیان
 به‌رده‌وامه؛ له‌کاتی ناخۆشی و ناخۆشیدا.

وه به‌لگه‌ش فه‌رمانی الله تعالی: {فَإِذَا رَكِبُوا فِي
 الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
 إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ}.

وته‌ی شیخ محمد کوری عبد الوهّاب کۆتایی
 هات

(الله ره‌حمی پێبکات و پاداشتی بداته‌وه)

مَسْجِدُ مُحَمَّدٍ ﷺ

الدَّوْلَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ
خِلاَفَةُ عَلَى مِناهجِ النَّبُوَّةِ

كتابخانه‌ی هیمنه / چاپی یه‌که‌م
ذو الحجة 1438 کوچی

چاپی یه گهم
ذوالحجة 1438 ڪ